

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Lov om regional statsforvaltning er jo altså igen en lovgivning, der ligger i kølvandet på kommunalreformen, som etablerer fem statsforvaltninger til varetagelse af en række opgaver inden for familie- og personret, tilsyns- og klagesagsbehandling, sekretariatsbetjening af en række nævn, kommissioner m.v.

Vi kan jo notere os, at disse statsforvaltninger skal følge regionsgrænserne, og dermed får vi fem af slagsen – så det er en rationalisering fra 15 til 5 – som så skal løse disse opgaver. Der samles altså i statsforvaltningerne en vis ekspertise til at varetage en række opgaver inden for familie- og personret og tilsyns- og klagesagsbehandling, og det er et forslag, som Venstre kan støtte.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karen Hækkerup.

Karen Hækkerup (S):

Ved første øjekast kan det her lovforslag godt ligne en følgelovgivning for organisering af statsamtene – det, der nu skal hedde statsforvaltninger – i forbindelse med strukturreformen. Statsforvaltningerne overtager en del nye opgaver, og for størstedelen af dem gælder det, at de virker fornuftige. Dog har regeringen og Dansk Folkeparti af uforklarlige årsager valgt at placere enkelte opgaver, der meget vel kunne have ligget i de folkevalgte regioner, her.

Dannelsen af statsforvaltningerne er andet og mere end blot konsekvensrettelser af lovgivningen, hvilket også de mange høringssvar tydeligt viser. Flere påpeger selvfølgelig usikkerheden for de ansatte, altså: Hvor skal jobbet flyttes hen? Mange kan få rigtig langt til arbejde med de nye placeringer af statsforvaltningerne, der ifølge høringsnotatet er placeret ud fra vigtige hensyn om regional balance og i parentes bemærket ikke er placeret efter faglige hensyn om bæredygtighed eller nærhed for borgerne.

Kl. 21.25

Dernæst peger flere på de betydelige engangsomkostninger, der er ved at flytte og etablere de nye forvaltninger nye steder i landet, i Ringkøbing, i Aabenraa. Regeringens svar er, at reformen jo i princippet er udgiftsneutral, da pengene følger opgaverne. Men mon ikke alle, der har prøvet at flytte, ved, at det koster mere

end en kasse flyttebajere, og at det altid ender med at være dyrere, end man troede?

Derfor står der da også i bemærkningerne til lovforslaget, at der i forbindelse med etableringen af de fem nye statsforvaltninger skal afholdes udgifter til flytning m.m. Det tror vi er rigtigt set. Alligevel er feltet i bemærkningerne til lovforslaget om negative konsekvenser/merudgifter fuldstændig blankt.

Som det vigtigste vil den nye organisering ikke blot få konsekvenser for de ansatte og for økonomien, men vigtigst også for dem, der skal serviceres, borgerne. Borgerne vil selvfølgelig blive berørt af de større afstande og af, at omkostningerne skal løbes ind i dagligdagen.

Socialdemokraterne mener, at der kan være mange fordele ved at flytte statslige institutioner ud fra de større byer, fordi ansvaret for udviklingen i hele landet selvfølgelig er et statsligt ansvar. Og netop i disse globaliseringstider kan der være meget idé i at lave omvendt globalisering og ikke kun centrere udvikling. Men skal det lykkes, så kræver det omtanke, inddragelse af de ansatte, dialog og en vis portion tålmodighed i processen.

Men når alle ansatte ved, at de selv skal løbe udgifterne ind igen, så bliver det næppe tålmodighed, der kommer til at kendetegne omlægningen, og det kan sagtens få meget reelle konsekvenser for de borgere, der skal betjenes af de nye statsforvaltninger.

Dem, strukturreformen skulle gavne, er borgerne. Det er dem, der er blevet lovet én indgang til det offentlige, men som nok kan blive noget overraskede over, at den dør, de skal ind ad, ligger i en helt anden landsdel eller bare mere end 100 km væk. Vi er altså langt fra indenrigsministerens ord om, at opgaver skal løses tættest på det enkelte menneske.

Det er ikke blot lovgivningen, der som følge af strukturreformen skal gennemskrives. Nudansk Ordbog trænger også pludselig til en ny definition af ord som f.eks. lokalområde eller nærmiljø. Én indgang, én dør – der er potentiale, om ikke andet så i hvert fald i retorikken.

Frygten hos os – en frygt, som vi deler med de mange høringssvar, der er indkommet – er, at døren bliver en svingdør, hvor personalet flygter ud, hurtigere end borgerne kan komme ind.

Vi vil selvfølgelig under udvalgsarbejdet arbejde ihærdigt for at forsøge at forhindre, at resultatet bliver ringere service for borgerne og dårligere faglige miljøer for de ansatte. Vi vil kæmpe for, at dannelsen af statsforvaltningerne